

NO A LA RETALLADA DE PENSIONS I SALARIS

SÍ ALS SERVEIS PÚBLICS

QUE LA CRISI LA PAGUIN ELS ESPECULADORS

Per primera vegada en la història recent, un Govern decideix retallar el sou als funcionaris. L'únic precedent es troba en el pla d'estabilització de 1950 del govern franquista.

El major pes de l'ajustament anunciat per a accelerar la reducció del dèficit públic recau en les butxaques dels empleats i empleades de totes les administracions públiques.

La rebaixa serà, de mitjana, del 5% . A més, les retribucions romandran congelades en 2011. La retallada d'aquest any suposarà un estalvi, en el proper semestre, d'uns 2.250 milions. En 2011, l'ajustament es calcula en uns 4.500 milions. En total, l'estalvi en personal s'estima en uns 6.750 milions, més d'un terç de l'ajustament total.

Hi ha tres col·lectius els ingressos dels quals estan lligats a les arques de l'Estat: els treballadors i treballadores públics, els desocupats i els pensionistes. Dels tres, els pensionistes són el grup més nombrós, amb 8,6 milions de pensions en vigor en el mes d'abril.

Per primera vegada en 25 anys les pensions es congelaran en 2011. Això suposa, segons càlculs de la Seguretat Social, un estalvi de 1.500 milions d'euros. Aquesta congelació no afectarà a les pensions no contributives, les del SOVI, ni tampoc a les pensions mínimes, paraigües sota el qual s'engloben 2,6 milions de pensionistes.

S'han endurit les condicions per accedir a la jubilació ordinària i parcial avançant les mesures que s'havia acordat aplicar progressivament fins l'any 2013.

També les ajudes a la dependència pateixen una retallada, s'elimina la retroactivitat al moment de la sol·licitud de l'ajuda, i estableix un període de carència de sis mesos que no hi haurà obligació de l'Administració de satisfer.

Totes aquestes mesures són injustes i desequilibrades i imposen un ajustament a qui ja ha pagat i està pagant de manera brutal els efectes de la crisi.

UNA DECISIÓ INJUSTA I DESEQUILIBRADA.

Injusta doncs la congelació de les pensions afecta a un dels sectors més febles de la societat com és el dels pensionistes. Així mateix la supressió de la retroactivitat de la dependència castiga a aquelles persones més desvalgudes a més de premiar a la CCAA que menys i pitjor han desplegat la Llei.

Retallar els salaris de les empleades i empleats públics també és injust doncs es fa furtant-los el dret a la negociació i emparant-se en una imatge construïda interessadament per la qual se'ls veu com uns privilegiats, oblidant que es tracta de

col·lectius amb salaris moderats i baixos, fonamentals per a garantir el funcionament del país i els serveis bàsics a la comunitat.

Desequilibrada ja que s'opta per reduir la despesa abandonant qualsevol objectiu d'incrementar els ingressos.

En el repartiment dels sacrificis hem de recordar que els treballadors i treballadores ja els estem suportant en forma de pèrdua de llocs de treball i absència d'expectatives de trobar-lo.

L'ajustament es produeix sense que s'hagin engegat cap de les mesures anunciades per a regular i ordenar els mercats financers. O possiblement per això s'engeguen, per evitar que de la crisi es treguin les conclusions adequades que limitin i regulin la capacitat d'actuació d'aquells que ens van dur a la crisi.

En altres països del nostre entorn s'estan prenent mesures perquè les grans fortunes i les empreses també contribueixin en la reducció del dèficit públic, i aquí solament s'actua sobre les nòmines.

SÓN UNES MESURES ANTIECONÒMIQUES

Reduir la capacitat de compra de pensionistes i empleats públics provocarà un descens del consum quan la reactivació econòmica precisa estimular la demanda.

Per altra banda, la reducció de la inversió en obra pública frenarà l'activitat econòmica i suposa renunciar a crear ocupació en aquest àmbit, i fins i tot, pot provocar pèrdua addicional de llocs de treball. El propi Govern ha començat a reconèixer que la previsió de creixement, escassa de per si mateix, es veurà minvada per l'impacte d'aquestes mesures que suposarà més temps per a sortir de la crisi i més destrucció de llocs de treball.

És innecessari la velocitat imposada pels mercats per a aquesta reducció del dèficit i el deute públic. Serveixi com exemple EEUU, que va trigar 30 anys a reduir el dèficit públic i el deute generat per les polítiques del NEW DEAL per a sortir de la crisi del 29, perquè va apostar pel creixement com forma de disminuir aquest dèficit.

Aquestes mesures del GOVERN DE L'ESTAT no són una sortida a la crisi, ni serviran per reactivar l'economia. Només serveixen per sumar-se a l'onada d'atacs que està rebent el model d'Estat del benestar i el sector públic. Pretenen que les treballadores i els treballadors, que no l'hem provocada, siguem els qui en paguem les conseqüències.

EL DRET A LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA DE LES EMPLEADES I EMPLEATS PÚBLICS

La Negociació Col·lectiva és un dels drets que la Constitució Espanyola ens dona a les parts, dins les relacions laborals. Amb aquestes mesures, una vegada més, el Govern trenca aquest dret constitucional.

Amb aquesta decisió, a més, es posa en qüestió de manera greu la validesa i eficàcia dels processos de negociació col·lectiva en l'àmbit de les empleades i empleats públics, tractant d'enterrar, amb això, l'avanç que, en aquesta matèria, va suposar l'aprovació de l'EBEP.

A partir d'ara serà molt difícil que s'aconsegueixin acords d'àmplia durada atès que tant l'actual partit en el govern com el principal partit de l'oposició han demostrat la seva facilitat per a incomplir acords pactats.

UNA REDUCCIÓ DE SALARIS QUE AFECTARÀ TOTS ELS SERVEIS PÚBLICS.

La idea del personal funcionari com algú que és una càrrega per a la resta de la societat, oblida que els afectats, empleades i empleats, són conductors i conductores d'autobusos, qui tenen cura de les nostres persones majors, qui apaguen incendis, les persones que eduquen als nostres fills, les que ens salven la vida en els hospitals, policies que tenen cura els nostres carrers i de la ciutadania, administratius que tramiten ajuts socials i subsidis d'atur, etc. També ignora que una part molt important d'aquests treballadors i treballadores tenen contractes precaris, que la immensa majoria d'aquest personal treballador, té salaris no molt superiors als mil euros al mes.

Aquestes mesures acabaran afectant, aquest any o el proper, a totes les empreses mercantils que depenen de l'Administració i a totes les empreses amb concert amb l'administració: centres educatius, sanitaris o de serveis socials, concertats.

DENUNCIEM

Denunciem que, qüestionant el sector públic i amb les mesures plantejades, a més, s'obren vies a l'externalització i a la privatització dels serveis públics, reforçades, en especial, per la reducció de l'oferta pública.

No descartem que a mig termini ens trobem amb la necessitat d'obtenir liquiditat per part de l'Estat i la Generalitat obrint la via a la venda d'algunes empreses determinades, encara existents.

I són mesures que s'afegeixen al qüestionament d'allò públic i que no contribueixen a disminuir l'escletxa existent amb la UE pel que fa a la qualitat o la dotació de serveis o pel que fa a les ràtios de servidores i servidors públics per habitant.

Els governs de l'Estat i la Generalitat renuncien a actuar sobre els ingressos i només pretenen reduir la despesa. Cal recordar les polítiques fiscals que han disminuït els ingressos de l'Estat en unes quantitats molt superiors a la retallada de la despesa que ara volen aplicar.

Decisions com la rebaixa de l'Impost del Patrimoni i Successions, les contínues rebaixes de l'IRPF, o d'altres que es fan al marge de la renda de les persones, o la desfiscalització i rebaixa de les rendes del capital, han privat l'Estat i la Generalitat dels recursos que ara són tant necessaris i determinants.

A més, tampoc s'adopten mesures de persecució del frau fiscal o de l'economia submergida, que també suposen una minva important dels seus respectius ingressos.

La proposta del GOVERN DE L'ESTAT de reduir els salaris en el sector públic, la congelació de les pensions, el retrocés en l'aplicació de la Llei de la dependència, les rebaixes en les polítiques socials i en les inversions públiques, ens porten a un conflicte social.

El Govern de la Generalitat ha tornat a adoptar el seu paper habitual, ha traduït al català les mesures preses pel Govern de Madrid. El mateix paper autista i de menyspreu del diàleg social al que ens té acostumats.

Aquest conflicte social ens ha obligat a portar a terme diverses mesures de pressió que tenen com a element central la vaga general en el sector públic del proper dia 8 de juny.

Serà una campanya dura i continuada, però és el que es mereixen. Es mereixien una VAGA i guanyarem amb la vostra participació i la vostra lluita:

- Per uns serveis públics i de qualitat!
- Per una sortida social a la crisi!
- Per un Estat del benestar que doni respostes a les demandes i necessitats de les seves ciutadanes i ciutadans!
- Per la dignitat i el respecte a les empleades i empleats públics!
- Pel respecte al dret a la negociació col·lectiva!
- Pel respecte i el compliment dels acords i convenis signats!

DIGUEM :

- **NO A LES RETALLADES SALARIALS I SOCIALS!**
- **SÍ ALS SERVEIS PÚBLICS!**
- **QUE LA CRISI LA PAGUIN ELS ESPECULADORS!**

CCOO

CSI-CSIF

IAC

UGT

USOC